

Beslissing Regionale klachtencommissie

inzake klacht van mevrouw X

Klacht : 2026/008
Wet : Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg (Wvvgz)
Datum binnenkomst klacht : 24 februari 2026
Datum hoorzitting : 4 mei 2026
Datum beslissing : 11 mei 2026

---

1. STUKKEN

De klachtencommissie heeft kennisgenomen van:

- Klaagschrift van 24 februari 2026
- Uittreksel uit het dossier
- Verweerschrift van 28 april 2026

2. KLACHTENPROCEDURE

De klachtenprocedure is begonnen met het klaagschrift van mevrouw X, hierna te noemen klager, van 24 februari 2026. Gepoogd is de klacht via de klachtenfunctionaris op te lossen. Op 14 april 2026 ontving de klachtencommissie het bericht dat klager de klacht door de klachtencommissie wil laten behandelen. Verweerder, mevrouw A, ANIOS, heeft op 28 april 2026 een verweerschrift aan de klachtencommissie toegezonden.

Op 4 mei 2026 heeft er een hoorzitting plaatsgevonden, waarbij de volgende personen aanwezig waren:

- *de klachtencommissie:* voorzitter
psychiater
lid
- *secretaris:*
- *klager:* mevrouw X, die zich in deze heeft laten
bijstaan door haar zoon en de patiëntenvertrouwenspersoon
- *verweerder:* mevrouw A, ANIOS
mevrouw B, klinisch psycholoog, manager behandelzaken

Tijdens de hoorzitting hebben partijen ieder hun standpunten toegelicht.

3. KLACHT

Klager klaagt over twee situaties die zij binnen het COZ, als onderdeel van Reinier van Arkel, heeft meegemaakt. Beide situaties hadden te maken met dwang terwijl klager op dat moment vrijwillig opgenomen was.

4. STANDPUNT VAN PARTIJEN

De voorzitter geeft aan dat de klacht betrekking heeft op twee situaties: de eerste in oktober 2025 en de tweede begin december 2025 waarbij klager naar huis wilde en zij niet naar huis mocht. Bij de eerste situatie was klager aanvankelijk opgenomen op basis van een crisismaatregel.

Het standpunt van klager komt, kort samengevat, neer op het volgende.

Klager geeft aan dat zij op 7 oktober 2025 was opgenomen met een crisismaatregel, maar dat de rechter deze crisismaatregel op 9 oktober 2025 niet heeft verlengd. Haar advocaat heeft in de avond van 9 oktober laten weten dat de crisismaatregel niet verlengd was. Klager is nog een nacht in het COZ gebleven maar heeft op 10 oktober aangegeven dat zij naar huis wilde. Zij wilde niet in gesprek met verweerster die gezegd zou hebben dat zij niet weg mocht gaan en op de afdeling moest blijven. Een medewerkster van de afdeling heeft toen de deur voor klager open gemaakt waardoor zij kon vertrekken en met een taxi naar huis is gegaan.

De patiëntenvertrouwenspersoon voegt hieraan toe dat klager op 10 oktober wel degelijk naar huis mocht gaan maar dat de behandelaar nog graag een gesprek met haar wilde, ook om de mogelijkheid van behandeling op vrijwillige basis te bespreken. Klager wilde niet in gesprek met verweerder en heeft toen wel een gesprek gehad met een andere psychiater van de afdeling.

De voorzitter merkt op dat uit het dossier blijkt dat er inderdaad gesprekken met klager geweest zijn maar dat uit het dossier niet blijkt dat klager is tegengehouden. Klager heeft dit kennelijk anders geïnterpreteerd.

De patiëntenvertrouwenspersoon voegt hieraan toe dat aan klager wel is geadviseerd om de behandeling vrijwillig voort te zetten inclusief medicatie. Dit was het advies van de psychiater die klager gesproken heeft vlak voor haar vertrek.

Uit de rapportage blijkt dat klager ook na dit gesprek bleef bij haar ontslagwens en vervolgens vrij plotseling vertrokken was zonder te wachten op de medicatie die haar meegegeven zou worden.

De voorzitter vraagt op welk moment klager nu concreet is tegengehouden. In de rapportage staat nergens vermeld dat haar belet is om de afdeling te verlaten.

Het standpunt van verweerder luidt als volgt.

De rechter heeft een beslissing genomen op het verzoek tot voortzetting van de crisismaatregel en heeft daarbij afwijzend beslist. Verweerder heeft bij de zitting een verklaring afgelegd over het manisch/psychotische toestandbeeld van klager. De volgende dag bleek dat de VCM was afgewezen. Verweerder wilde een gesprek met klager voeren om haar te bewegen om op vrijwillige basis te blijven. Ook omdat het bijna weekend was. Verder klopt het dat de deur van de afdeling gesloten was en klager niet zelfstandig van de gesloten afdeling kon vertrekken. Een medewerkster van de afdeling heeft de deur voor haar open gedaan en daarom kon ze ongehinderd vertrekken. De psychiater van de klachtencommissie vraagt of klager dacht dat zij, op het moment dat zij haar ontslagwens kenbaar maakte, had verwacht meteen te kunnen vertrekken? Het is gebruikelijk dat ook als er een dringende ontslagwens is, er vanuit een oogpunt van zorgvuldigheid altijd nog een gesprek met de psychiater plaatsvindt. Klager geeft aan dat haar gezegd was dat zij op de afdeling moest blijven. Verweerder geeft aan dat het goed is om, mede naar aanleiding van deze klacht, nog eens goed te kijken naar de communicatie zoals die met klager heeft plaatsgevonden en die kennelijk verkeerd geïnterpreteerd is.

De tweede opname, eind november 2025, die op vrijwillige basis plaatsvond, was volgens klager bedoeld om aan te sterken. Klager geeft aan dat zij het goed naar haar zin had en geen medicatie kreeg hoewel hier wel dagelijks op aangedrongen werd. Op een gegeven moment, op 8-12, gaf de psychiater van de afdeling aan dat medicatie toch nodig zou kunnen zijn. Hij stelde dat als klager de medicatie niet vrijwillig zou accepteren en als haar toestand zou verslechteren, er tot gedwongen zorg (medicatie) zou worden overgegaan. Dit staat ook zo vermeld in de rapportage van 10 december “geprobeerd patiënte duidelijk te maken dat haar gedrag niet alleen maar positief is, en dat een verder afglijden van haar functioneren gedwongen zorg noodzakelijk kan maken”. Klager schrok hiervan, werd angstig en is gevluucht. Zij heeft haar zoon gebeld en gevraagd om te komen; zij was bang en wilde naar huis.

Verweerder is van mening dat er ook bij de tweede opname wel degelijk iets aan de hand was in de zin van een psychiatrisch toestandbeeld. De diagnose was bij beide opnames hetzelfde. Er was sprake van een manisch toestandbeeld en ontremd gedrag. Het is spijtig dat de wens om goede zorg te verlenen de aanleiding tot zoveel angst is geweest. In het gesprek met de psychiater was het juist de bedoeling om aan te geven dat er op dat moment nog geen intentie was om gedwongen medicatie te gaan geven. De klachten van klager zijn voor het behandelteam aanleiding geweest om extra aandacht te besteden aan de wijze van communiceren over verplichte zorg om onnodige spanningen bij cliënten te voorkomen.

5. OVERWEGINGEN EN OORDEEL KLACHTENCOMMISSIE

5.1 De ontvankelijkheid van de klacht

De klacht van klager richt zich op gedragingen waarop de Wet verplichte ggz van toepassing is. Ingevolge artikel 2 lid 1.2 van het reglement van de klachtencommissie heeft de klachtencommissie tot taak om klachten te behandelen die worden ingediend op grond van de Wet verplichte ggz. Klager is als cliënt van Reinier van Arkel op grond van artikel 1 sub b van het reglement van de klachtencommissie bevoegd tot het indienen van een klacht bij de klachtencommissie. De klacht is schriftelijk en op de juiste wijze ingediend. De klacht van klager is derhalve ontvankelijk.

5.2 Procedurele waarborgen

De klachtencommissie overweegt dat uitgangspunt in het gezondheidsrecht het zelfbeschikkingsrecht is. Iedere patiënt mag zelf uitmaken of hij een (be)handeling wel of niet wil ondergaan. Uitzonderingen op dit zelfbeschikkingsrecht moeten bij wet geregeld zijn.

Klager verbleef in de periode van 7 t/m 9 oktober binnen Reinier van Arkel op grond van een crisismaatregel. Deze crisismaatregel is niet door de rechter verlengd zodat er op 10 oktober geen juridische basis was voor een gedwongen verblijf.

In de volledige tweede periode van opname (november/december 2025) verbleef klager op vrijwillige basis bij Reinier van Arkel. In die periode was er dus evenmin een juridische basis voor gedwongen zorg of gedwongen verblijf.

Overwegingen van de commissie

De commissie dient te beoordelen of er, ondanks het ontbreken van een juridische basis, toch sprake is geweest van gedwongen zorg bij beide opnamen in die zin dat klager zowel op 10 oktober 2025 als op 10 december 2025 de afdeling niet zou hebben mogen verlaten en er dus sprake was van

gedwongen verblijf, ondanks het feit dat zij op die beide momenten op vrijwillige basis opgenomen was.

Op grond van de rapportages uit het dossier en de verklaringen van klager en verweerders ter zitting concludeert de klachtencommissie dat aan klager tijdens de beide perioden van verblijf bij Reinier van Arkel meermalen is geadviseerd om haar behandeling op vrijwillige basis voort te zetten en om ook het accepteren van medicatie hierbij te overwegen. Uit de rapportages en de verklaringen ter zitting blijkt echter ook dat er op geen van de beide momenten dat klager haar verblijf bij Reinier van Arkel wenste te beëindigen, haar concreet is belet om de afdeling en het ziekenhuis te verlaten. Het verzoek om alvorens met ontslag te gaan, nog een gesprek met de psychiater van de afdeling te hebben, ziet de commissie als een vorm van zorgvuldigheid van de zorgaanbieder en niet als een concrete belemmering om met ontslag te gaan.

6. BESLISSING

De klachtencommissie voornoemd, verklaart de klacht van klager ongegrond.

voorzitter klachtencommissie

Beroep

Betrokkene, de vertegenwoordiger of de zorgaanbieder kan door middel van een schriftelijk en gemotiveerd verzoekschrift bij de Rechtbank Oost-Brabant beroep instellen tegen onderhavige uitspraak van de klachtencommissie. De termijn voor het indienen van een verzoekschrift bedraagt zes weken na de dag waarop de beslissing van de klachtencommissie aan de betrokkene is meegedeeld.